Midőn ifj. Wimbrenitz Lipótnak Kapuvárra mellékelt állok hogy
Ábrahámnak a földről s mindazoknak elválásával kiterjedt
hallt parasti szegalma helyeken, úgy érzem, hogy bánat
Könyvének el, ha szerettének megemlékező példáinak
kiemel, melyben az édes anyának emlékére szeretetek hálá-
jak könyvét, a gyászoló szemeiről panaszhangon fel,
s nem inkább annak a megnyugvást évszínek adnak
kifejezést, melyet Kapuvárnak lálása vált ki a szívemből.
Mert szép élet zárodott le az ő halálával, amely most a Bibliai
Könyvnek szavait alja ezekben: [illegible] a pán-
borság örömöteli az élet fáján levéni; boldogban élettéja
hullott itt a porba, s úgy tűnik nékem, mint midőn csak
szemek erőnyét kódoló mágyar szőlőben s művészieken épült
boltok közt halálnak lőtyeit lálak, melyet az élőt fakasztó
őrlemények kimondójának mondt modálabot Kellő fenéjé-
vel a kertben, úgy áll ő is mikörökünk arany-pázsitos-
már-más feledjének indító ölők tanúsága gyanánt, amikat
a föld legyenőségibe kimelása a nő szívében talált fel ezt
az életet áramló élőt, melyet ellen tudott állni minden viha-
nak. Minden élőnek, amelyet ideálumban látni a nő, meg-
volt a megfelelője: szeretője s barátom, ő pedig
a pánthoz lélek, teljes felelősség asszonyi hivatásában s egy
életének átszövése szellemi fűzésű gondolatainak szálaival
ime ezek a versek, amelyekből megállapítható képét, midőn
a művészi alkotásnak felidézésül emlékét, hogy tanúságot
életéről [illegible] mely főlemelő tanítást nyujt mindnyájunk szemé-
lyére, mely általában tele bölcs életet zár magában, s
mert hirdeti, hogy az élet fáján megtermi a pánthoz élő
művészet, s ő életének is tudatos bölcsességgel, midőn hamvai
életben át élvezhette gyermekeinek szeretetét, szülőhelyének
munkáinak, egyénységének védőmunkában, s életének,
hogy benne nemcsak a magas Kort tisztelik, hanem szere-
lik az ő szívető lényét s hódolattal környezik az ő szívét
mely csak jóságra irányult s minden ember másoknak
szolgálatában megtestesült önzetlenség volt ő, mint a gyümölcs
mely minőségét szemi szívmelegét, mint a fáklya, mely
másoknak világítva emészti el. S imé végül épült a fáklya,
lemosott szemben szemi magasból s lebolt az ő életfája, mely
bár nikorokat s lálak, melyek kivételével mellőle egyre-
más fájét, mellett fűtt, lehetőit, kiét szívének szőkőtáblá-
ját rakatok el, gyógyulást lálott ő az értemül, az ő jóságban
lelke annál sűrűbben bizonyítta szívfonását s ő boldog
volt mindvégig. Nékünk főlemelő érzést nyujt ily élhető
élet szemlélete, ha ki az anya iránti szeretet szívéből
méltán fájdalmak a versekben, hűsen szívének oltára
omlott össze, úgy a fájdalom szőtiségében emyedtek szívek-
ből nyujtani a kitnek fényét, mely elözönlötte anyjuk
egész életét s élvő emlékével imádhatnak örök nyugal-
mára.

Ugocsa 1910. II. 22.

ifj. Wimbrenitz Lipótné

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/066